

Отже, удосконалення механізму впливу інструментів фінансового регулювання на інвестиційну діяльність повинне ґрунтуватися на: 1) розгляді фінансового регулювання як функції управління; 2) врахуванні того, що вплив держави через інструменти фінансового регулювання на інвестиційну діяльність відбувається за допомогою механізму фінансової трансмісії; 3) визнанні важливості контролю результативності фінансового регулювання, що дає змогу координувати вплив через бюджетний й податковий канали фінансової трансмісії (на основі попереднього моніторингу результативності регулювання) та досягати поставлених цілей (очікуваних результатів) політики фінансового регулювання.

НЕОБХІДНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Кравець Г.В.

кандидат політичних наук, доцент кафедри соціальної роботи

Мазур Ю. В.

студентка 1 курсу, напрям підготовки «Економічна кібернетика»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

На сучасному етапі розвитку економіки проблема необхідності державного втручання перестала бути дискусійною і визнається зараз практично всіма економістами. Спірними залишаються лише питання про форми, масштаби і ефективність втручання. В сучасному суспільстві переважає точка зору, згідно якої державне втручання необхідно здійснювати диференційовано і дозовано залежно від соціально-політичних умов і особливостей розвитку кожної країни.

Метою дослідження є визначення необхідності державного регулювання економічного розвитку в сучасних умовах.

Сучасна економіка – змішана: поєднує ринкове саморегулювання з державним. Державі належить значна роль. Стратегічна мета державного регулювання економіки:

- макроекономічна стабілізація для забезпечення високого рівня економічного, соціального та екологічного добробуту населення;
- знищення рудиментів адміністративно-командної системи господарювання та управління;
- створення макро- та мікроекономічних умов для забезпечення повноцінного функціонування ринкових регуляторів, ефективної діяльності суб'єктів господарювання, становлення конкурентоспроможного національного виробництва, збалансованого і стабільного економічного розвитку;
- формування гідних умов життя і праці громадян країни, задоволення їх потреб, реалізація соціальних цілей суспільства;
- раціональне використання ресурсів і досягнення макроекономічної ефективності;
- забезпечення стабільного розвитку національної економіки;

- забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних товарів на світовому ринку;
- реалізація соціальних цілей розвитку суспільства.

Так, наприклад, цілі соціального розвитку визначаються суспільно-політичним курсом держави. Стосовно до сучасної України вони включають забезпечення умов для розвитку соціальної структури, створення «середнього класу» – опори політичної стабільності, досягнення гідних людини рівня і якості життя. Цілями державного управління в економічній сфері є визначення довготермінової стратегії економічного розвитку країни, створення оптимальних умов її реалізації для забезпечення реального і стійкого зростання матеріального добробуту громадян [1].

Автори підручника «Макроекономіка» А. Савченко, Г. Пухтаєвич вважають, що державне регулювання економіки – це діяльність держави щодо створення правових, економічних і соціальних передумов, необхідних для функціонування економічного механізму, згідно з цілями і пріоритетами державної економічної політики, заради національних інтересів держави [2].

А. Булатов зазначає, що: «Державне регулювання економіки в умовах ринкового господарства – система типових заходів законодавчого, виконавчого та контролюючого характеру, здійснюваних уповноваженими державними установами та громадськими організаціями з метою стабілізації та пристосування соціально економічної системи до умов, що змінюються» [3].

Україна, держава з перехідною ринковою економікою, а у період переходу до ринкових відносин державне регулювання особливо необхідно при проведенні економічних реформ – реформування власності, матеріального виробництва, ринку праці, фінансового ринку.

Одним із центральних завдань держави в умовах ринку є сприяння у формуванні економічного, підприємницького та інвестиційного клімату. У цих цілях держава розробляє і приймає звід законів, єдиний економічний простір, преференції для інвесторів та ін. Крім того, держава сприяє створенню сприятливих умов для підтримки конкурентного середовища всередині країни, а також здійснення ефективної зовнішньоекономічної діяльності.

Важлива роль належить державі у створенні сприятливого інвестиційного клімату в країні, оскільки обсяг і спрямування інвестицій в економіку є головними матеріальними чинниками економічного зростання [4, 5].

Створення умов для припливу інвестицій і найбільш ефективного їх застосування вимагає комплексу обставин, більша частина яких значною мірою залежить від держави. Обставинами такого роду є діюче в країні законодавство, економічна стабільність; державні гарантії інвесторам, що забезпечують безпеку їх вкладень; діюча в країні система оподаткування; митна і зовнішньоекономічна політика. Крім того, серйозною умовою для створення сприятливого інвестиційного клімату в країні (особливо для іноземних інвесторів) є авторитет цієї держави на світовій економічній та політичній арені: чим він вище, тим при інших рівних умовах держава більш привабливо для інвесторів.

Проаналізувавши вище сказане, ми переконалися в тому, що державне регулювання є важливою умовою ефективного функціонування економічної системи країни. Потрібно тільки правильно оцінити, в якому обсязі воно буде здійснюватися.

Важливо врахувати, в якому стані перебуває на сучасному етапі економічна система. Так, в умовах кризи необхідно змінити або скорегувати підходи до управління та прийняття рішень. Економічна політика держави повинна зважати на аналіз ситуації, що склалася в народному господарстві, і з огляду на це розробляти способи вирішення поставлених цілей і завдань для досягнення найкращого результату. Таким чином, необхідно підібрати і вдосконалити інструменти та методи, спрямовані на вирішення поставлених завдань

Література:

1. Вітренко-Хрустальова Т. М. Результативність державного регулювання інноваційного розвитку економіки України [Електронний ресурс] / Т. М. Вітренко-Хрустальова // Ефективність державного управління. - 2013. - Вип. 35. - С. 305-310. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu_2013_35_39
2. Макроекономіка [Текст] : підручник / А. Г. Савченко, Г.О. Пухтаєвич, О. М. Тітьонко [та ін.] ; за ред. А. Г. Савченка. – К. : Либідь, 1995. – 208 с.
3. Економіка [Текст] : підручник / под ред. доц. А. С. Булатова. – М. : БЕК, 1995. – 632 с.
4. Кац О. А. Державне регулювання та контроль розвитку і функціонування соціально-економічних систем різних рівнів [Електронний ресурс] / О. А. Кац // Управління проектами та розвиток виробництва. - 2012. - № 3. - С. 114-117. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uprv_2012_3_19
5. Мироненко М. Ю. Необхідність державного регулювання економічного розвитку у сучасних умовах [Електронний ресурс] / М.Ю.Мироненко // Ефективність державного управління. - 2012. - Вип. 32. - С. 433-440. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu_2012_32_54

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК МЕТОД АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Каюн С.В.

аспірант, напряму підготовки «Фінанси і кредит»
кафедра підприємництва та економіки підприємств
*Університет митної справи та фінансів
м. Дніпропетровськ, Україна*

Один із провідних напрямів науково-практичних дискусій, в охороні здоров'я та економіці в цілому визначається загальними проблемами економічної теорії, пов'язаними з розподілом функцій між ринком та державою у фінансуванні, виробництві й наданні медичних послуг. Для реалізації масштабних модернізаційних проектів в медицині потрібні значні інвестиційні ресурси, потужним джерелом яких може стати приватний бізнес.

Окремі питання розвитку державно- приватного партнерства почали досліджуватись українськими науковцями, зокрема в працях В. Варнавського, Б. Данилишина, І. Запатріної, К. Павлюка. Існує низка праць із висвітлення досвіду застосування механізму державно-приватного